

Forfatter: Drachmann, Holger Henrik Herholdt

Titel: BREV TIL: Drachmann, Andreas Georg FRA: Drachmann, Holger Henrik Herholdt (1877-01-13)

Citation: Drachmann, Holger Henrik Herholdt: "BREV TIL: Drachmann, Andreas Georg FRA: Drachmann, Holger Henrik Herholdt (1877-01-13)", i *Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem*, Gyldendalske Boghandel -Nordisk, s. 158. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991800-000-shoot-L0019918000000070.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Drachmann, Holger Henrik Herholdt, *Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem,*

Hotel du Danemark.

Rue de Seine. 20.

Paris. 13 Jan. 77.

Kære Fader.

Jeg sender Dig, som Tilslutning til mine Yttringer i den sidste Skrivelse, indlagte Digt, som maaske kan fornøie Dig at læse, og som jeg dernæst beder Dig sende i mit Navn til Redakt. af Ill. Tidende (Delbanco) med Vedføielse af min Adresse.

Jeg modtog rigtigt Din Vexel paa de 413 frcs samt Dine venlige Ønsker i Anledning af den „litteraire Arv“, til hvis Tiltrædelse Du ganske rigtig mener, at Veien nu staar mig aaben. Eh bien, jeg skal anspore saavel min Ærgerrighed som mine Evner, og det skal ikke være min Skyld, om jeg ikke bliver Arvtageren.

Som Du vil se, ventelig idag eller imorgen, gennem „Morgenbl.“ har jeg allerede begyndt at aabne Ilden, og det i nogle af de stærkeste Vers, jeg endnu vel har gjort, mod alt det Smaakrav, der breder sig derhjemme i Avisernes og Salonernes Ly. Man maa engang imellem slaa til dem, forat de kan mærke, at de har en stærkere Arm over Hovedet, end deres egen. Jeg staar desuden paa en retfærdig Grund, de store Dygtigheder contra Dilettanter og Eftersnakkere. Jeg mener desuden, det er nødvendigt, at vort sløve Publikum bliver gjort opmærksom paa, at der virkelig er en Gradsforskel mellem før og nu, og at, hvad man saa end kan sige om den „nye“ Retning og dens Folk, saa gør de sig idetmindste den Flid, ikke at digte om igen.

Jeg har nu faaet fri Adgang til Théâtre français, og dyrker det naturligvis ivrigt. Desværre er Spillet næsten gennemgaaende bedre end Stykkerne (med Undtagelse naturligvis for de classiske Tings Vedkommende, hvor Ensemblet er beundringsværdigt.) Her er egentlig mere at lære for en acteur end for en auteur.

Veiret har indtil disse sidste Dage holdt sig mildt, næsten som Foraar. Jeg gjorde en Tur forleden til Versailles, hvor jeg fik fuldstændige Foraarsfornemmelser. En Tur til Fontainebleau opsatte jeg idag, fordi det var koldt, og jeg netop ønsker at have et saa venligt Indtryk af Frankrig som mulig. Med Hensyn til Paris' Billighed, da er dette nok en Saga blot, idetmindste for et kortere Ophold. Jeg faar imidlertid en Del bestilt, saaat det ene bøder paa det andet.

s. 159 Jeg haaber, at Du vedvarende har det godt. Du skriver i hvert Fald ikke det modsatte. Theatertiden nærmer sig nu, og jeg maa slutte disse Linier, og som sædvanlig med min venligste Hilsen til Eder alle og til „den Smaa“

fra Din hengivne
Holger Dr.